

Евангелско четиво и проповед на Неделя на Слепия

Йоан 9:1-38

И като минаваше, видя един човек, сляп от рождение. Учениците Му Го попитаха и казваха: Рави, кой е съгрешил, тоя или родителите му, за да се роди сляп?

Иисус отговори: Нито тоя е съгрешил, нито родителите му, но това биде, за да се явят делата Божии върху му. Аз трябва да върша делата на Тогова, Който Ме е пратил, докле е ден, настъпва нощ, когато никой не може да работи. Докле съм в света, светлина съм на света. Това като каза, плюна на земята, направи калчица от плюнката и намаза с нея очите на слепия и му рече: Иди се умий в къпалнята Силоам (което значи: пратен).

Той отиде, уми се и се върна прогледал. А съседите и ония, които го бяха виждали по-преди, че беше сляп, думаха: Не е ли този, който седеше и просеше? Едни думаха: този е, а други: прилича на него, той пък казваше: аз съм. Тогава го питаха: как ти се отвориха очите?

Той отговори и рече: Един Човек, Който се нарича Иисус, направи калчица, намаза очите ми и ми рече: Иди в къпалнята Силоам и се умий. Отидох, умих се, и прогледах.

Те пък му рекоха: Де е Той? Отговори: Не зная. Тогава заведоха при фарисеите човека, който беше по-преди сляп. А беше събота, когато Иисус направи калчицата и му отвори очите. Питаха го също и фарисеите, как е прогледал. Той им рече: Тури ми калчица на очите, и се умих, и гледам. Тогава някои от фарисеите думаха: Тоя Човек не е от Бога, защото не пази събота. Други думаха: Как може грешен човек да върши такива чудеса? И произлезе помежду им разпра. Казват пак на прогледалия слепец: Ти какво казваш за Него, задето ти отвори очите? А той рече: Пророк е. Но иудеите не повярваха за него, че е бил сляп и прогледал, докато не повикаха родителите на самия прогледал и ги попитаха, думайки: Този ли е вашият син, за когото вие казвате, че се родил сляп? А как сега вижда? Родителите му отговориха и им рекоха: Знаем, че този е нашият син и че се роди сляп, а как сега вижда, не знаем, или кой му е отворил очите, ние не знаем. Той сам е пълнолетен, него попитайте, нека сам говори за себе си. Това казаха родителите му, понеже се бояха от иудеите, защото иудеите се бяха вече сдумали да отлъчат от синагогата оногова, който Го признае за Христа. Затова и родителите му казаха: Той е пълнолетен, него попитайте.

Тогава повикаха повторно човека, който преди беше сляп, и му казаха: Въздай Богу слава, ние знаем, че Тоя Човек е грешник.

Той отговори и рече: Дали е грешник, не зная, едно зная, че бях сляп, а сега виждам.

Пак го попитаха: Какво ти направи? Как ти отвори очите?

Отговори им: Казах ви вече, и не чухте, какво пак искате да чуете? Да не би и вие да искате да Му станете ученици?

А те го изхокаха и рекоха: Ти си Негов ученик, а ние сме Моисееви ученици. Ние знаем, че на Моисея е говорил Бог, а Тогова не знаем откъде е.

Отговори човекът и им рече: Това е и чудното, че вие не знаете, откъде е, а ми отвори очите. Ние пък знаем, че Бог не слуша грешници, но който почита Бога и върши волята Му, тогава слуша. Открай век не се е чуло, някой да е отворил очи на

слепороден. Ако Той не беше от Бога, не можеше да направи нищо.

Отговориха му и рекоха: Ти цял в грехове си роден, и ти ли нас учиш? И го изпъдиха вън.

Иисус чу, че го изпъдили вън и, като го намери, рече му: Ти вярваш ли в Сина Божий?

Той отговори и рече: Кой е, господине, та да повярвам в Него?

Иисус му рече: И видял си Го и, Който говори с тебе. Той е.

А той рече: Вярвам, Господи! И Му се поклони.

Братя и сестри,

Евангелист Йоан ни разкрива велико чудо, сторено от Господ Иисус Христос, а именно – изцелението на слепороден човек. Разказва ни и за още по-голямо чудо – това, че излекуваният намира вярата и се покланя на Всевишния Избавител.

Виждаме, че с вода и кал Богочовекът отваря очите на слепия, на родения в мрак. А за закоравелите в ожесточението си зрящи няма изцеление. Законоучителите упорито се борят срещу явствеността на чудото Божие. Изследват дали наистина този е дългогодишния слепец, разпитват неговите родители, заплашват и него, стигат до там да спорят с обикновен, незнатен човек, седящ доскоро с отритнатите и унизените.

И този прогледнал слепец смело защитава правдата с думите: „Бог не слуша грешници“. Чудотворецът не би могъл да стори това невиждано чудо без Божията воля.

А ето – виждащите, знатните, знаещите, грамотните, просветените се оказаха в тъмнина. И не просто в тъмнина, а в мрака на упоритото богоборство, злостност, отхвърляне на истината, злобното неверие и противостоене – съзнателно и гордо срещу Божията воля.

Защото фарисеите добре познават Писанието, познават пророчествата, четат Исаия, който казва за месианските времена, т.е. за Христовото време: „Тогаваше се отворят очите на слепи“.

Да, слепият просяк е удостоен да види светлината – и физическа и духовна. А зрящите водачи на народа в своето ожесточение избират да си останат в мрака на богоборството. И така изпадат в още по-ужасен грях – греха на собственото си осъждане.

Защото колкото по-ярки знамения на Божието присъствие отхвърля човек, толкова по-дълбоко той пропада в тъмнината – до момента на пълната и страшна необратимост.

Затова нека да се помолим не за чудо, а за зрящи очи, зрящи за Божествената правда и за сърце открито за евангелската истина.

По молитвите на Майката Божия, Бог да ни спаси и съхрани! Честито на всички именици! Божието благословение и силата на Честния Кръст да е с всички вас!

2017 г.